

[Schlüter.]

gere den fordel, at det letter presset på omkostningsniveauet og dermed øger dansk produktions konkurrenceevne over for udlandet. At nedsætte de direkte skatter er det bedste, vi kan gøre nu for at hjælpe arbejdspladserne.

De forslag, det konservative folkeparti har stillet, og som nu til dels kan føres igennem, hvis skattelovene vedtages, går ud på, at vi i stedet for lønforhøjelser, der fører til prisstigning og øget arbejdsløshed, sikrer købekraften ved hjælp af en reel nedsættelse af indkomstskatten. Det er ad den vej, vi opnår positive virkninger for beskæftigelsen, det er den vej, vi skal, hvis vi også vil skære toppen af priserne. Vi skal føre en aktiv erhvervspolitik de nærmeste måneder. Det er det, der kan give optimisme og tro på fremtiden, så vi producerer os igennem vore vanskeligheder.

Jeg forstod nu på hr. Glistrups tale, at det er fuldstændig klart og afgjort, at fremskridtspartiet vil stemme imod disse love, dvs. stemme imod skattelettelserne. Det er altså en kendsgerning, men jeg har svært ved at se meningen med det. Hvad har fremskridtspartiets bedrifter været her i folketinget i de måneder, de har haft indflydelse? De stemte for afgifter — og det skal jeg ikke bebrejde dem, for det var på sin plads i maj-juni — på 3 mia kr. Nu er der en mulighed for at sikre 7 mia kr. i skattelettelse. Hvorfor kan fremskridtspartiet dog så ikke stemme for? Vi skal ikke have valg nu, vi skal ikke overlade til befolkningen gennem et valg at løse de problemer, et folketing giver op over for. Det er os, der har pligten til at løse problemerne. Det er nu, vi har chancen. Øjeblikket er inde til at holde op med at snakke. Lad os gå til sagen. Lad os få klaret denne skattelettelse, og lad os derefter tage fat på resten af problemerne.

Erhard Jakobsen (CD):

Hr. Kjeld Olesen var, synes jeg nok, lidt for beskeden, da han betegnede mine kommentarer til hans tale med, at jeg havde fået meget ud af lidt. Der var nu en del i den tale, hr. Kjeld Olesen holdt, det er der normalt, og når jeg nu går ind på hr. Kjeld Olesens indlæg igen, er det for at give min bedste kompliment til de potente socialdemokrater, som ikke har ladet sig trænge i

baggrunden af trusler hverken det ene sted fra eller det andet sted fra, men har prøvet at føre den linje, som jeg nikker genkendende til, som mange forhenværende partifæller har kæmpet for hele tiden, og som har været deres ønske: at stå i dette folketing som et værdigt og ansvarsbevidst parti.

Jeg forstår da udmærket godt, at man ikke kan stemme for en skattelettelse, der indebærer 2 mia kr. mere i besparelse, end socialdemokraterne ville være med til. Det har alle forståelse for. Det, der ville være komplet urimeligt, var, at man i den anledning stemte imod det hele. Det gør man ikke, og det synes jeg fortjener fuld anerkendelse fra alle andre.

Når nu der snakkes så meget om beskæftigelsespolitikken, hvorfor vil så socialdemokrater, SF og kommunisterne ikke gå ind på den tanke, som centrum-demokraterne har kørt frem med flere gange? Hvorfor vil man ikke være med til at opmuntre til reparations- og vedligeholdelsesarbejder i parcelhuse? Der ligger et vældigt marked og venter på, at enhver arbejdsløs murer, maler, tømrer og snedker kan begynde dagen efter, at der er vedtaget en lov om, at folk, der har parcelhus — det er jo ordnet for etagebyggeriets vedkommende, dér har man opmuntret til øget istandsættelse osv. — får et forhøjet vedligeholdelsesfradrag, fra 2.000 kr. til 5.000 eller 10.000 kr., det er lige meget, det skal jo dokumenteres. I samme øjeblik det sker, bliver der ingen arbejdsløse mure, tømrere, snedkere og malere, de vil være beskæftigede alle, og de vil være beskæftigede i dagslys.

Hr. Glistrup kom med en jeremiade, som vi har hørt nogle gange. Der er ingen, der vil høre på fremskridtspartiet, der er ingen, der vil gennemføre fremskridtspartiets ønsker. Jo, det er der, og det ved hr. Glistrup udmærket godt. Da vi sad i den meget omtalte fredagsklub, blev der vel nok lyttet mere til, hvad hr. Glistrup sagde, end til, hvad nogen anden sagde, fordi vi alle sammen nød gavn af, at hr. Glistrup havde en vældig viden på dette område. Vi bad om at få det hele, og vi tog meget, meget positiv stilling til alt, hvad der kom frem.

Det kunne have været ført videre. Vi prøvede at føre det videre over i forhandlingerne med regeringen, men det var en helt anden hr. Glistrup, der mødte til forhand-